

bevinden, die volgens de wet niet verplicht zijn tot ziekteverzekering. Dit had het gevolg, dat een poging van den „bond van reizende kooplieden”, om een ziekenfonds op te richten, is mislukt. Niettemin heeft de politie-president van Berlijn een aantal artsen uitgenoodigd om tegen een zeer gering honorarium de behandeling der leden van het brandweerziekenfonds op zich te nemen. Onder deze leden bevinden zich officieren en goeode ambtenaren. De „Vertrauenskommission” der artsenkamer heeft het strijdig verklaard met de vroegere schriftelijke verbindtenis der artsen, om op deze uitnoodiging in te gaan (*Münch. med. Wochenschr.*). Het is krenkend, dat een gezagspersoon op deze wijze probeert, of er geneeskundigen zijn, wien het zóó tegen gaat dat zij zich genoodzaakt zien, hun woord te breken. PINKHOF.

INGEZONDEN.

VERWIJDERING VAN EEN VISCHHAAK.

Naar aanleiding der beschrijving van het interessante geval, waargenomen door collega J. HEIJERMANS, betreffende „Een niet alledaagsch vreemd lichaam in het rectum” 1), komt het mij voor, dat het *doorknippen* van het door den vischhaak gepakte deel slijmvlies niet noodig en ook niet wenschelijk was.

Den vischhaak te beschouwen als een naald van „DE MOOI”, derhalve den haak eenvoudig door te steken, zou dunkt mij gemakkelijker en spoediger het beoogde doel hebben bereikt.

Reeds voordat de ingenieuze „DE MOOI” zijn naald had gevonden, heb ik dikwerf op de beschreven wijze vischhaken gemakkelijk weggenomen.

Utrecht, 27 Augustus 1906.

Dr. L. VAN LIER.

„MERKFÄHIGHEIT”.

Aan Dr. VAN DER TORREN.

Geachte Collega!

Naar aanleiding van uw studie in het vorig nummer zij het mij vergund het volgende in het midden te brengen.

In het algemeen geen groot voorstander zijnde van het vervangen, ter wille van onze taal, van geneeskundige vreemde uitdrukkingen door Nederlandsche, laten zich voor mij twee gevallen denken, waarin ik mij daartegen met kracht zou willen verzetten en wel, 1ste wanneer de vreemde uitdrukking kort en juist het daaraan ten grondslag liggende begrip weergeeft en niet dan ten koste van de korthed of door verwringing onzer taal een adaequate uitdrukking daarvoor in de plaats kan gesteld worden en 2de wanneer de plaatsvervangende Nederlandsche uitdrukking de spraakverwarring door den vreemden term veroorzaakt, nog komt vergrooten.

Het komt mij voor, dat de vervanging van het woord „Merkfähigkeit” door „inprentingsvermogen” voornamelijk aan het sub 2 genoemde euvel mank gaat. Ten einde dit aan te toonen, zie ik mij genoodzaakt, mij te be-

1) *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde*, 25 Aug. 1906, blz. 617.